



ת"פ 12551/01/14 - מדינת ישראל נגד אסעד אלסאנע

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 12551-01-14
15 פברואר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

אסעד אלסאנע

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - יוסף אלצאנע

ק. מבחן סתוונית מור

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכך שב- 31.12.13, בשעת לילה מאוחרת, ארעה התפרצות לבית, במושב ניר חן, מתוך הבית גנבו מפתחות לכלי רכב, ובהמשך מתוך החניה גנבו 3 כלי רכב. מאוחר יותר בשעה 04:10, נתפס הנאשם במחסום שמעה לכיוון שטחי הרשות בעת שהוא נוהג באחד מכלי הרכב הגנובים, שברולט, על מנת להכניס הרכב לשטחי הרשות, בעת שחוטי הקודן מנותקים ברכב נמצא עדיין התיק של המתלוננת - עבירה של קבלת רכב בידיעה שהוא גנוב.

הנאשם יליד 12.7.90. התביעה עתרה למאסר ולכן, נדחה לקבלת תסקיר.

נתקבלו שני תסקירים בעניינו. בתסקיר הראשון צוין הוא כבן 24, רווק, גר בבית הוריו, החל לעבוד אצל קבלן בניין. הוא לא השלים 12 שנות לימוד. הם לא התרשמו כי משתמש בחומרים פסיכואקטיביים. הם התרשמו כי בהתייחסות שלו לעבירה בולט מאפייני אישיות ודפוסים עבריינים מוטמעים וכי הוא מרוכז ברווח הנלווה לעבירה. כמו כן, בלט קושי שלו

עמוד 1



לשתף עמם פעולה באופן מעורר אמון. טען כי מכר ביקש ממנו לקחת את הרכב לשטחי הרשות תמורת תשלום של 500 ₪ וכי בפועל לא ידע שהרכב גנוב.

הם התרשמו כי יש לו יכולות לגלות יציבות במסגרת תעסוקתית, אף שנסיבות חייו היו קשות. הוא התקשה לבחון משמעות מעשיו מניעיו הרגשיים ופעל לצורך השגת מטרות לצורך סיפוק צרכים כלכליים ללא יכולת לבחון תוצאת המעשה או לגלות התבוננות אמפטית.

בתסקיר הראשון ציינו שההליך המשפטי אינו מהווה גורם מרתיע וגרם סיכון להישנות עבירות בתחום הרכוש ולכן המליצו על עונש מוחשי וברור בדרך של מאסר בעבודות שירות יחד עם מאסר מותנה לצורך הרתעה.

לאור העובדה שהוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן שלכן לא באו בהמלצה טיפולית, בית משפט הבהיר לו כי יגזר דינו למאסר בכלא ולא עבודות שירות ועל פי בקשתו ניתנה לו הזדמנות נוספת לשתף פעולה עם שירות המבחן וזאת בשל גילו הצעיר.

בתקופת הדחיה בחנו שוב את מידת המוטיבציה שלו להשתלב בטיפול והוא שולב לתקופת ניסיון בקבוצה טיפולית. הוא שיתף פעולה באופן כן ופתוח, אף שהתקשה לבחון דפוסי התנהגות בעייתיים. התרשמו כי שיתוף הפעולה נובע מחשש מהעונש, אולם ציינו כי הוא מגלה ניצני תובנה ראשונים להם נדרש: יכולת שיתוף בתכנים אישיים, שיתוף פעולה, יכולת התמדה והתחייבות למסגרת הטיפולית. הם ציינו כי הוא בעל מאפייני התנהגות וחשיבה ילדותיים, בלתי בשלים ומסקירת חייו עולה יכולת גבולית מיציבות, לאור העובדה שגדל במערכת משפחתית ללא דמויות מכוונות ועדיין מתקשה לקחת אחריות מלאה על חלקו בעבירה ונמצא בשלב בחינה ראשונית של התנהלותו המכשילה. אולם בשל המוטיבציה החיצונית מעריכים כי עם הזמן יפתח מוטיבציה פנימית אשר יבוא לידי ביטוי בתחושות אמון וחשיפה שיסייעו לו להיתרם מהליך כזה וכי נזקק לסיוע טיפולי כדי להכיר בחלקיו המורכבים, לקחת אחריות על מעשיו, ולהרחיב את הכלים שלו להתמודדות נורמטיבית שומרת חוק. לכן, אף שהמליצו על צו מבחן, עמדו עדיין על המלצתם למאסר בעבודות שירות, אף שמאסר קצר בלבד יחד עם מאסר מותנה.

הדין נדחה לקבלת חוות דעת ממונה עדכנית ושמעתי כי ממשיך לשתף פעולה ומתייצב מידי שבוע לקבוצה הטיפולית, תוך שיתוף פעולה מלא וכיום יש התקדמות באותו תהליך טיפולי, אף שהיא עדיין בראשיתה.

התביעה עותרת על עתירתה למאסר ומפנה למתחם העונשי הראוי. לטענת התביעה, המתחם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים ובמקרה זה עתרו ל- 14 חודשים.

ציינתי לא אחת כי העונש הראוי למי שמקבל רכב גנוב זהה לעונשו של מי שגונב הרכב, כפי שנקבע לגבי מקבל רכוש שהושג בהתפרצות אל מול הפורץ.

במקרה זה, הערך החברתי שנפגע הינו הצורך להגן על זכות הקניין, שהינו זכות יסוד מוגנת, כשיש מכת גניבות כלי רכב ושינוי זהותו, לצורך סחר בהם.

באשר למתחם העונשי בגין עבירה של גניבת רכב:



כבר לפני שנים, בע"פ 5128/97 **עלא מנסור נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) מיום 1.6.98, נאמר:

"העבירות מן הסוג הזה הינן בבחינה רעה חולה שפגיעתן היום יומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכל, התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגיעה להיקפים מדאיגים. אין זאת, אלא שהקלות הרבה שניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאתר את המעורבים ולהביאם לדין - מעודד עבריינים לשלוח ידם בעבריינות הזאת למען תאוות בצע."

ברע"פ 7890/10 **לאיק מליטאת נגד מ"י** מיום 1.11.10 המערער נדון בגין עבירות של ניסיון גניבת רכב בצוותא, החזקת כלי פריצה בצוותא, הפרעה לשוטט וכניסה לישראל שלא כדין, לאחר שזוכה מעבירה של גניבת הרכב וגניבה מהרכב.

ביהמ"ש השלום נדרש לחומרת העבירות ולעברו המכביד שהחל משנת 1994 בתחום גניבות רכב, ובשוד מזוין, ולעונשי המאסר הממושכים שהוטלו עליו בעבר, והטיל עליו 30 חודשי מאסר, והפעיל שני מאסרים מותנים חלק בחופף, שהוסיפו עוד 12 חודשים, ובימ"ש מחוזי מרכז דחה הערעור בהתייחס למאסר בפועל, אך קיבל הערעור באשר לקנס, שהופחת מ-10,000 ₪ ל-2,000 ₪, ולמשך התנאי.

ביהמ"ש העליון (כב' השו' רובינשטיין), דחה בקשת רשות ערעור והוסיף וציין כי **"אין צורך להכביר מילים על מפת הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו."**

בעפ"ג 30792-08-12 **מדינת ישראל נ' אבו גנאם**, המשיב הורשע בעבירה של גניבת רכב, חבלה בזדון לרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בפסילה, והיו תלויים נגדו שני מאסרים מותנים מאותו גזר דין: של שנה ושל - 6 חודשים, ובית משפט השלום הסתפק ב- 11 חודשי מאסר, תוך שהפעיל בחופף המאסרים המותנים, באופן שיחדיו יצטברו ל- 23 חודשי מאסר. המדינה ערערה ונטען כי גזר הדין אינו משקף את חומרת העבירות. בית משפט מחוזי קיבל את הערעור וציין כי הרושם הינו שהוא איננו מפיק לקח ולא ניתן לסמוך על דבריו באשר לשינוי שערך באורח חייו, וכי לא מצאו שינוי נסיבות, למעט העובדה שהוא התחתן. יתר הטענות הועלו כבר במהלך הטיעונים לעונש עת הוטלו המאסרים המותנים ומכאן שלא הפנים ולא שינה דבר באורח חייו ולא ראוי להתחשבות נוספת, אך בהיותם ערכאת ערעור שאיננה ממצה הדין, הסתפקו ב- 20 חודשים במקום 11 חודשים, ולא התערבו באופן הפעלת המאסרים המותנים, לכן סה"כ נגזר דינו ל- 32 חודשי מאסר ופסילה של 18 חודשים.

בע"פ 1194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) מיום 15.5.06 נקבע:

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור , כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית."

בע"פ תל- אביב יפו 70034/08 **מדינת ישראל נ' עבדללה עייש**, המשיב הורשע בעבירה של גניבת רכב, ובית משפט השלום הסתפק ב- 8 חודשי מאסר, מתוכם חודשיים לריצוי בפועל, והיתרה על תנאי. באותו מועד ריצה מאסר אחר ולכן בית משפט הורה כי רק חודש אחד יצטבר.



המשיב היה אב ל- 5 ובית משפט ציין כי בשל עובדה זו היה עליו לתת הדעת לפני ביצוע העבירה להיותו אב ולא בטיעונים לעונש, ורק בהתחשב בכך שערכאת הערעור אינה ממצה הדין העמידו את תקופת המאסר בפועל על 14 חודשים וצינו כי לא יכול להיות ספק בכך שערעור המדינה בדין יסודו.

מהאמור אם כן עולה, כי בגין עבירה של גניבת רכב העונש הראוי הינו מאסר בפועל והמתחם ההולם הינו לתקופה שבין 12 - 24 חודשים ועד 36 חודשי מאסר, בהצטבר עבירות נלוות.

אולם, למרות האמור, רשאי ביהמ"ש לחרוג מן העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

במקרה שבפני, לאור העובדה שמדובר בבחור צעיר, שעברו נקי, אשר בחר לשתף פעולה עם שירות המבחן בהליך טיפולי ואשר לטענת הסניגור למד לקח ומאז עובד באופן מסודר ואינו עובר עבירות נוספות, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן יחד עם אפשרות טיפולית ולהסתפק ב- 6 חודשי מאסר אותם ישא בעבודות שירות וכן פיצוי כספי ופסילה ואני גוזרת על הנאשם העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור, את היתרה ישא בעבודות שירות במעש באר שבע, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח רס"ב מלול אריה.
- תחילת המאסר מיום 27.4.15 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
- על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
- כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.
2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור העבירה בה הורשע וכן עבירה של גניבת רכב או קבלת רכוש שהושג בפשע.
3. קנס בסך 1000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם תוך 90 יום.
4. פיצוי למתלוננת ע.ת. 1, בסך 4000 ₪.
- הקנס ישולם ב- 8 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10.8.15.



אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 12,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשע וכן עבירה של גניבת רכב או קבלת רכוש שהושג בפשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

6. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים.

לצורך זאת יפקיד רישיון הנהיגה במזכירות ביהמ"ש.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ה, 15/02/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

התנאים המגבילים בטלים.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ה, 15/02/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה